

عنوان مقاله:

بازشناسی جایگاه آینه کاری در تزیینات معماری ایرانی (نمونه موردی: آثار تاریخی اصفهان)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

صادق پیروی - باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد بهبهان، دانشگاه آزاد اسلامی، بهبهان، ایران

خسرو افضلی بهبهانی - استادیار گروه معماری، واحد آبادان، دانشگاه آزاد اسلامی، آبادان، ایران

خلاصه مقاله:

هنر آینه کاری از هنرهای سنتی ایران است که عمدتاً در تزیینات داخلی به ویژه در تزیینات اماکن متبرکه کاربرد دارد. آینه کاری را می توان واپسین ابتکار معماران و هنرمندان ایرانی در تزیینات دانست که ایرانیان در معماری داخلی و تزیین درون بنا به کار گرفته اند. درخشش، اشکال و زیبایی آینه که در بناها خلق می کند باعث به کار گیری و اهمیت زیاد آن در تزیینات شده است، چرا که در فرهنگ ایرانیان از آینه به پاکی و روشنایی یاد می کنند. هدف این پژوهش بررسی نقش آینه کاری در تزیینات معماری ایران به صورت بنیادی و رویکرد کیفی است. روش تحقیق این پژوهش به لحاظ هدف بنیادی است که براساس داده های کتابخانه ای و میدانی، با روش تحقیق تحلیل محتوا بوده است. در این مقوله مشخص گردید که هنر آینه کاری جایگاه والایی در تزیینات معماری اسلامی، ایرانی داشته است، در فرهنگ اسلامی از آینه به نماد پاکی و روشنایی یاد میکنند و در اماکن مذهبی، کاخ ها و باغ ها از این هنر استفاده زیادی داشته اند.

کلمات کلیدی:

آینه کاری، اصفهان، معماری ایرانی، تزیینات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710325>

